

OKÉNKO *do*

charity
Jeseník

číslo 4 • 2018

Slovo ředitelky

Milí přátelé,

přichází měsíc duben a s jeho samým začátkem je v letošním roce spojen velikonoční čas. Pro každého z nás mohou mít Velikonoce jinou symboliku. Pro některé jsou to tradiční svátky jara, kdy v přírodě vše začíná rozkvétat a rodí se nový život. Pro křesťany jsou to největší svátky v roce - celou dobu postní jsme se na ně připravovali a nyní zaznívá radostné „aleluja“.

Tyto svátky jsou především spojeny s nadějí a radostí. Pro náš život je naděje velmi důležitá, je našim „motorem“ a pomáhá nám uskutečňovat mnohé naše sny. Doufáme v nový začátek, nové příležitosti, nové vztahy... To vše však představuje čelit svým těžkostem, zbavit se svých strachů a obav a jít svou cestou.

Při té příležitosti mě napadá, že také u nás v Charitě jsme si začali plnit své sny - my jim naši řeči říkáme cíle. Rozhodli jsme se, že začneme měnit některé zaběhané stereotypy a budeme se učit nové věci. Jak už jsme psali v prvním čísle Okénka, pomáhají nám s tímto už více než rok naši „experti“. Jsem moc ráda, že i vy si uvnitř zpravodaje můžete přečíst velmi podnětný rozhovor s naší odbornicí na získávání financí, s jejíž pomocí chystáme na začátek dubna setkání pro naše sponzory a podporovatele.

Ráda bych Vám jménem celé Charity Jeseník popřála radostné a požehnané velikonoční svátky. Ať se nám v tyto dny daří žít z naděje a v radosti.

Helena
PASCHKEOVÁ
ředitelka

Tvůj svět je Můj svět!

Vernisáž výstavy jubilejního 10. ročníku fotosoutěže zaměstnanců, dobrovolníků i klientů Charit celé České republiky MŮJ SVĚT pořádá v úterý 10. dubna v Katovně Charita Jeseník. Výstavu, určenou široké veřejnosti, otevře její patron, světoznámý fotograf Jindřich Štreit.

Kofeny soutěže, která si za deset let trvání vydobyla velký respekt, sahají do roku 2007, kdy ji poprvé vyhlásila Charita Opava. K její popularitě jistě přispělo i to, že patrony soutěže a zároveň členy odborné poroty jsou od začátku prof. Jindřich Štreit a Doc. Jiří Siostrzonek z Institutu tvůrčí fotografie FPF Slezské univerzity v Opavě, kteří se oba zúčastní také jesenícké vernisáže. Okruh amatérských fotografů, jimž je soutěž určena, se kromě zaměstnanců a dobrovolníků časem rozrostl také o klienty Charity celé České republiky. Všichni dohromady již deset let zaznamenávají prchavé okamžiky radosti i smutku, vzájemného porozumění i souznění a dalších neopakovatelných emocí, s nimiž se setkávají při záslužné sociální práci.

Komise kromě dvanácti oceněných fotografií v kategoriích „Portrét“, „Život kolem nás“ a „Jak to vidím já“, vybrala dalších 21 snímků, které dohromady s těmi vítěznými tvoří letošní jubilejní desátou výstavu MŮJ SVĚT. Mezi takto oceněnými snímky je i fotografie aktivizační pracovnice Charity Jeseník Diany Zahradníčkové, zachycující jednu z klientek Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě.

Od samého začátku soutěže jsou vítězné snímky po vernisáži vystavovány v řadě měst České republiky, přičemž zájem o pořádání výstavy rok od roku roste. V Jeseníku se vítězné fotografie jubilejního ročníku představí ihned po březnové premiéře v Opavě.

Vernisáží bude předcházet setkání členů poroty s významnými sponzory Charity Jeseník, samotná vernisáž pak bude zahájena 10. dubna v 17.30 hodin. Zveme všechny zaměstnance, dobrovolníky, klienty, příznivce Charity Jeseník i inspirativních fotografií na jedinečné setkání, jehož součástí bude hudební vystoupení Ondry Kozáka i malé občerstvení.

Co nás čeká v dubnu ...

- Vernisáž výstavy Můj svět, která se uskuteční 10. dubna v 17:30 hodin.
- Setkání se sponzory, dárci a příznivci Charity Jeseník.
- Výlet do Račího údolí Domova pokojného stáří sv. Františka.
- Turnaj ve hře Člověče, nezlob se! Těšíme se na hravé odpoledne.
- Psi kamarádi opět potěší seniory svým přátelstvím.

Čtěte dál ...

- Vzdorujeme demenci (str. 2)
- Turnaj v šipkách (str. 3)
- Hlavní je se nebát! (str. 5)
- Rozjždíme hospic (str. 6)
- Postní zamyšlení (str. 8)

Vzdorujeme demenci

Zaplněný salonek Hotelu Slovan 15. března od 16:30 hodin ukázal, jak je téma demence aktuální, a že pečující mají zájem se dozvědět, jak se o své blízké starat. Přednášku si přišlo poslechnout zhruba 70 posluchačů.

Kdo čekal nějakou suchou teorií, byl asi překvapen. Přednášející, paní Lucie Pohllová, která pracuje jako vedoucí zdravotního úseku Nového domova Karviná, prokládala teorii příběhy z praxe a často také vtipnými glosami, které téma odlehčily. Prostor byl i na otázky posluchačů, kteří k tomuto využívali samotnou přednášku, ale i krátkou pauzu a čas po přednášce.

Zpětnou vazbu přednášející si můžete přečíst v listárně na poslední straně tohoto vydání Okénka.

Ohlasy návštěvníků byly velmi kladné. „*Já jsem si myslela, že když mamince vyvracím ty její nesmysly, že dělám dobře a ono je to jinak,*“ řekla jedna z účastnic. „*Jsem ráda, že mi to někdo vysvětlil. To, jak se třeba může cítit, nebo že je v tu chvíli úplně*

v jiné době,“ dodává.

A právě takzvaný validační přístup, kdy člověku s demencí nevyvracíme například to, že přijde na návštěvu bratr, který už je několik let mrtvý, byl jedním z příkladů nefarmakologického přístupu k takto nemocným.

Charita Jeseník přednášku připravila především pro pečující veřejnost, ale zúčastnilo se jí také mnoho zaměstnanců různých sociálních služeb, kteří se při své práci setkávají s klienty s demencí či Alzheimerovou chorobou.

Přednáška se konala v rámci oslav 5. výročí vzniku Charitního domu sv. Anežky, který je na tuto cílovou skupinu zaměřen.

Zároveň však měla poukázat na to, že lidé s tímto onemocněním přibývá a že je potřeba obeznámit pečující, jak k nemocným přistupovat, jak s nimi správně komunikovat a snažit se pochopit jejich svět.

Dvě hodiny byly málo na to, abychom se dozvěděli všechno. Charita Jeseník tak určitě bude v přednáškách pro pečující, a to nejen na téma demence, pokračovat. Už v listopadu se můžete těšit na přednášku na téma umírání a doprovázení při umírání.

Akce proběhla s finanční spoluúčastí Města Jeseník, kterému touto cestou děkujeme. Za zázemí děkujeme Hotelu Slovan a zvlášť jeho ochotným zaměstnancům, kteří při zaplnění nachystaného posezení přinesli pohotově další židle.

Gratulujeme ženám mezi námi

Svátek žen se stal tradiční součástí akcí, které během roku probíhají ve všech Charitních domovech pečujících o seniory. Ve všech Domovech jsou ženy obdarovány květinou z rukou mužské části pracovníků Domovů.

„Vždy ženám květinu předávám osobně a popřeji jim,“ uvádí Peter Trepáč, vedoucí Domova pokojného stáří sv. Hedviky. „Letos jsme uspořádali hudební odpoledne manželů Knápkových, na které jsme pozvali i klientky ze sousedního Charitního domu sv. Anežky. Chtěl bych touto cestou poděkovat zaměstnancům, kteří se na při-

pravě podíleli, a také Vývařovně AVE za výtečné rolády,“ dodává.

V Domově pokojného stáří sv. Františka v Javorníku letos připravili pro seniorky překvapení. „Měla k nám přijít profesionální kosmetička, bohužel se však pro nemoc omluvila,“ uvádí vedoucí Domova, Petra Tomášková. Zkrášlovací odpoledne tak

vzaly do svých rukou pracovnice Domova. Seniorkám nanasly make-up a nasadily elegantní klobouky. Přesunuly se společně do minulosti, která tak rychle unikla mezi prsty. Po kosmetice byla „Veselá tombola“. Každá žena dostala malý dárkový balíček. Během celého odpoledne hrála hudba a nechybělo občerstvení. Na závěr popřál ženám pan Limanówka, který je v Domově fyzioterapeutem. Dodatečně ještě přišel ženám zazpívat dětský sbor Sluníčko.

Kalendárium

- **13. 4. 2016** proběhl výlet Charitního domu sv. Anežky na poutní místo Panny Marie Pomocné u Zlatých Hor spojený s prohlídkou města.
- **V dubnu roku 2004** se přestěhoval Domov sv. Františka z Bílé Vody do Javorníku. V letošním roce Domov čeká další stěhování, tentokrát jen na čas. Budova se totiž prozatím musí vyprázdnit kvůli plánované rekonstrukci.

Stalo se ...

Příprava na Velikonoce

Na začátku dubna proběhla v Charitním domě sv. Anežky předvelikonoční příprava spojená s požehnáním Domovu. Otec děkan Mgr. Miroslav Kadlec v rámci mše svatě udělil seniorům svátost pomazání nemocných. Poté požehnal celému Domovu, jehož posláním je poskytovat na Jesenícku své služby osobám se stařeckou demencí nebo Alzheimerovou chorobou.

„Člověče, nezlob se!“

Ve středu 4. dubna proběhne v Charitním domě sv. Anežky 2. ročník turnaje ve hře „Člověče, nezlob se!“ Na turnaj přijdou klienti ze sousedního Domova pokojného stáří sv. Hedviky, ale taky z Domova pokojného stáří sv. Františka z Javorníku.

„Udržíme tak přátelství mezi našimi středisky,“ říká Marie Dobošová, vedoucí Charitního domu sv. Anežky. „Jsem ráda, že tentokrát přijdou z ostatních Domovů k nám. Když se účastníme akcí na jiných střediscích my, zvládne to už jen pár klientů. Takhle když budou všichni u nás, tak i ti, co se turnaje nezúčastní, vnímají přítomnost jiných a to je pro ně dobře.“

Nehledě na to, že atmosféra na loňském turnaji byla skvělá a všichni se báječně bavili. Ať už to byla radost nad hrozenou šestkou, nebo že se vám podařilo vyhodit soupeřovu figurku, nebo právě smutek a někdy až infarktový stav, když vás někdo vyhodil těsně před domečkem.

Tato stolní hra patří k nejpobulárnějším deskovým hrám, kterou zná již několik

generací a v Charitním domě sv. Anežky slouží k aktivizaci klientů. Hra totiž podporuje logické myšlení, rozvoj komunikace a sociálního chování. V rámci projektu Českého rozhlasu „Ježíškova vnučata“ získal Domov jako společný dar pro všechny klienty vylepšenou verzi této stolní hry. Figurky i kostky jsou o hodně větší než ty běžné, hrací políčka jsou v desce zapuštěna kvůli lepší stabilitě figurek a díky tomu figurky nepadají. Hlavičky figurek mají také pro jednotlivé barvy různý tvar pro lepší orientaci hráčů se slabým zrakem. „Několikrát do měsíce usedáme s našimi klienty ke stolu a trénujeme, abychom byli na turnaj dobře připraveni,“ říká Marie Dobošová. „Loni vyhráli naši klienti, ale letos může být všechno jinak.“

Loni vítězné družstvo získalo sladkou výhru. Také letos připravují pro vítěze pěkné ceny a pro ostatní hráče diplomy za účast. Pro všechny hosty bude připraveno výborné občerstvení, které již tradičně připraví zaměstnankyně Domova. Hráči se tak mohou těšit na bábovku, štrůdly, chlebičky i jednohubky.

Pro odreagování je také připraven zábavný kvíz všeobecných znalostí, v němž nejde ani tak o znalosti samotné, jako spíše o pobavení všech přítomných. Loni v něm excelovali klienti Charitního domu sv. Anežky. Tak uvidíme, kterému Domovu se bude letos dařit nejvíce.

Domácí turnaj v šipkách

V letošním roce projevila naše klientka, paní Jana, přání, že by si chtěla zahrát šipky. Domluvili jsme se tedy, že uskutečníme turnaj. A ten proběhl v pondělí 26. března v době pravidelné kavárničky.

Turnaje se zúčastnili čtyři hráči, z nichž tři hráli poprvé. Bojovali všichni statečně a ze všech sil. Velký obdiv patří panu Milanovi, který měl na vozíčku stíženou situaci, ale přesto se nevzdal. I když skončil na 4. místě. Kdyby se soutěžilo ve vůli a odhodlání, určitě by zvítězil. Třetí místo patřilo panu Janovi. Na druhém místě se umístila právě

paní Jana, která si přála šipky hrát. Na vítězném prvním místě skončil pan Jan, který jak sám tvrdil, šipky nikdy nehrál. Ale velice se snažil a vyšlo mu to. Ostatní klienti, kteří se ze zdravotních nebo jiných důvodů neúčastnili hry, alespoň hráče povzbuzovali. A dotvářeli tak příjemnou atmosféru celého turnaje.

Stane se ...

Chystáme noc kostelů

Noc kostelů, která proběhne 25. května 2018, nabízí možnost v noční atmosféře navštívit nejen kostely a modlitebny, ale také prostory klášterů, rajské dvory, krypty, věže, kúry a další běžně nepřístupná místa. V rámci Noci kostelů se otevře také sklep Domova pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. V tomto Domově totiž dříve žily sestry boromejky.

Pracovníci Domova u příležitosti třicátého výročí úmrtí sestry Vojtěchy Hasmandové připravují skromnou vzpomínkovou akci na tuto výjimečnou ženu, která v letech 1960-1970 působila v Charitním domě ve Vidnavě, od roku 1969 jako představená vidnavské komunity sester boromejek. Sestra Vojtěcha, u které byl zahájen proces blahověření, šla vždy svým spolusestrám příkladem až do své smrti.

Napsali o nás ...

Lepší bydlení seniorům

Charita se pustí do nevyhnutelné rekonstrukce Domova pokojného stáří v Javorníku. Klienti se mohou těšit na kompletně bezbariérový přístup, nová okna... Charita má pochvalu za péči o ty, kteří už naši společnosti odevzdali své daně z období, kdy byly ekonomicky aktivní a teď zasloužené očekávají solidaritu a pomoc od nás pracujících.

POSITIVe
13. března 2018

Můj svět

výstava

Charita Jeseník Vás srdečně zve na výstavu u příležitosti jubilejního 10. ročníku celonárodní fotografické soutěže pro zaměstnance, dobrovolníky a uživatele služeb Charit České republiky.

Vernisáž 10. 4. 2018 v 17:30 hodin
za účasti patrona výstavy **prof. Jindřicha Štreita.**

10. - 30. dubna 2018

Katovna Jeseník

„Hlavní je nebát se!“

říká Jolana Šopovová v rozhovoru pro OKÉNKO

Jolana Šopovová, nezávislá lektorka a konzultantka, spolupracuje s naší organizací od podzimu 2016 v rámci projektu Posílení profesionality a stability Charity Jeseník. Vede nás k tomu, abychom se na běžné výkazy, data i věci kolem nás dívali jinak a dodává nám odvalu a sebedůvěru k tomu, aby se Charita Jeseník stala uznávaným partnerem veřejné správy i v regionu působících podnikatelů a firem.

• Co všechno musíte umět jako expertka na financování a fundraising?

Především pojďme sestoupit z výšin na zemi: „expertkou“ jsem jenom díky tomu, že ministerstvo tuto pozici tak nazvalo. Dle mého názoru jsou jedinými experty ti, kteří působí v daném místě, pracují s konkrétními lidmi a vytvářejí v komunitě nějaké vztahy. Když se v Jeseníku objevíte jednou za měsíc po 3 hodinách jízdy vlakem, tak prostě nemůžete být expertem, ani kdybyste moc chtěla.

Čím však bych velmi ráda přispěla k financování Charity Jeseník, jsou vlastní zkušenosti, schopnost věci rozebrat a zase je složit a v neposlední řadě i znalosti – málokdo má ucelenou představu o tom, co to je fundraising... Vzhledem k tomu, jaký jsem tady ale potkala otevřený a profesionální tým, vidím svoji práci na pozici experta poměrně jasně: umět položit ty správné otázky a vyčkat.

• Pojďme tedy i našim čtenářům vysvětlit, co to je fundraising:

„Fund“ znamená v angličtině „fond, zá-soba“, ale také „financovat“; „raising“ je „získávání, opatření, shánění“. Krkolomný český překlad „získávání zdrojů“ se proto moc nepoužívá.

• „Získávat zdroje“ ale musíme úplně všichni: jednotlivci, firmy i stát. V čem je získávání pro „neziskovky“ jiné?

To jste řekla velmi důležitou věc – fundraisingu se věnujeme všichni. Buď prodáváme svoji práci, majetek nebo svoje nápady, ti otrlejší prodávají práci, majetek či nápady někoho jiného. Děje se to jaksí samozřejmě a málokdy se nad tím pozastavíme. Když se však začne o zdroje ucházet „neziskovka“, zarazí nás to a ihned nám na mysl přijdou klišé a předsudky, hojně živěné i politiky a jejich vystoupeními v médiích. Možná je to i tím nešťastným pojmenováním „neziskovky“: nutí to představu, že nevytváří zisk a jenom „požírá“ ten náš. Myslím, že by daleko víc přispělo k pochopení slovo „nevládky“ (z anglického non-governmental organisations). A v čem je tedy ten rozdíl? U všech jiných subjektů přijímáme jako fakt, že musíme něčeho žít. U „nevládek“ má dost lidí pocit, že mohou žít léta z pouhého nadšení, ochoty a darů někoho jiného.

• Má nějaká specifika získávání peněz pro organizaci, která poskytuje sociální služby?

Má jich mnoho. K těm nejdůležitějším patří to, že všichni „vědí“, že poskytování sociálních služeb hradí stát formou dotací. Ale málokdo už alespoň tuší, že stát zavírá oči před tím, že těch osmdesát pracovníků v přímé péči musí někdo profesionálně řídit a pro celý ten kolos musí zajistit funkční zázemí, a že tedy dotace zdaleka

nepokrývají všechny potřeby s poskytovanými službami spojené. Prvním specifikem je tedy nevědomost veřejnosti.

Za další specifikum považují skutečnost, že lidé, kteří se nebojí starat se o potřebné způsobem, kterého by většina z nás nebyla schopna, mají obavu požádat druhé o peníze. Připadá jim, že žebrají. Kéž by i oni pochopili, že věci přirozeně spějí k rovnováze – ten, kdo dává, musí umět i přijímat. Důležité je nebát se!

K dalším specifikům patří skutečnost, že jen těžko mohou nabídnout adekvátní protislужbu či cosi, co bych nazvala přímým užitekem.

• Existují však i dárci či filantropové, kteří žádný „užitek“ neočekávají a podporují prostě proto, že jim to tak přijde v pořádku. Máte takovou zkušenost?

Naštěstí ano. Byly sice doby, kdy jsem podléhala dojmu, že takových lidí ubývá a přisuzovala jsem to oně čtyřicetileté díře v kultivaci osobností. Čas výmluv je ovšem pryč a já prostě věřím tomu, že pestrost lidských stvoření bude stále zahrnovat takové jedince, kteří se budou v tomto směru

vymykát většinu. Jde o to je najít. Mimochodem – poděkování takovým výjimkám je jedním z důvodů, proč Charita Jeseník organizuje v dubnu setkání s názvem MÁM DÁTI? | DAL!

• V souvislosti s podporou nevládních organizací se často mluví o společenské odpovědnosti firem. Co to je?

Základní myšlenkou je „mít se dobře konáním dobra“ (opět se jedná o překlad z angličtiny – „doing well by doing good“). Je to způsob chování, který se dá nahlédnout z různých stran – a podotýkám, že nic není jen černé nebo bílé.

Přiznám se, že sama mám k tomuto fenoménu rozporuplný postoj. Kdyby za mnou jako podnikatelkou přišel někdo z „nevládky“ a začal mne poučovat, že mám být společensky odpovědná, tak u mne asi nepochodí. Jak jsme se zmínily výše, jsou lidé, kteří prostě přirozeně konají dobro, kde mohou, aniž jim to musí někdo připomínat. Teď se objeví výzva, že je dobré konat dobro – a i jiné firmy začínají konat dobro: najmou si na to poradce či týmy těch, kteří rozhodují, které dobro bude pro firmu lepší... Rozumíte, kam mířím? Ano, pro některé firmy je to prostě jen další nástroj, jak vyniknout v konkurenčním boji. Ale jak jsem řekla – nemohu a nechci nikoho soudit.

A u příležitosti blížících se Velikonoc se pravděpodobně znova vydám na Křížový vrch. Myslím, že u pátého zastavení křížové cesty bych mohla lépe porozumět: kdo komu vlastně pomáhá?

• Děkujeme za rozhovor. Přejeme hodně úspěchů do Vašeho osobního i pracovního života.

Jolana Šopovová – medailon

Mgr. Jolana Šopovová vystudovala gymnázium v Uherském Brodě a Filozofickou fakultu UK v Praze. Poté pracovala jako redaktorka, dramaturgyně, scénaristka a tisková mluvčí. V roce 1999 založila neziskovou organizaci a věnovala se záchraně kulturního dědictví. Od r. 2001 působí jako lektorka a konzultantka v oblasti strategického řízení a udržitelného rozvoje. Ve volném čase se věnuje psaní a pěstování léčivých rostlin.

společně s Vámi...

...POMÁHÁME POTŘEBNÝM NA JESENICKU

Tradiční TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA, během které občané Jesenicka přispívají na své bližní.
(Jesenicko, 1. až 15. ledna)

...OCEŇUJEME VÝTVARNÍKY A FOTOGRAFY

SLAVNOSTNÍ VYHODNOCENÍ SOUTĚŽÍ souvisejících s Tříkrálovou sbírkou.
(Jeseník, Klášterní kaple, 23. února v 16 hodin)

...VZDORUJEME STAŘECKÉ DEMENCI

PŘEDNÁŠKA PŘIBLIŽUJÍCÍ PROBLEMATIKU STAŘECKÉ DEMENCE a Alzheimerovy choroby. Akce proběhne při příležitosti oslav 5. výročí Charitního domu sv. Anežky.
(Jeseník, Hotel Slovan, 15. března v 16:30 hodin)

...POŘÁDÁME VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ MŮJ SVĚT

SLAVNOSTNÍ VERNISÁŽ FOTOGRAFICKÉ SOUTĚŽE MŮJ SVĚT za účasti patrona soutěže prof. Jindřicha Štreita. Součástí akce je také společenské setkání se sponzory Charity Jeseník.
(Jeseník, Katovna, 10. dubna v 17:30 hodin)

...PODPORUJEME LIDI S MENTÁLNÍM POSTIŽENÍM

Divadelní představení u příležitosti **VÝROČÍ 20 LET DENNÍHO STACIONÁŘE ŠIMON**.
(Jeseník, Divadlo Petra Bezruče, 22. května v 17 hodin)

...SPORTUJEME S DŘÍVE NAROZENÝMI

PÁTÝ ROČNÍK KUŽELKOVÉHO TURNAJE pořádáný Domovem pokojného stáří sv. Hedviky.
(Vidnava, 13. července od 9 hodin)

...VYRÁŽÍME NA POUŤ

Pojďte spolu s námi na první **CHARITNÍ POUŤ** do Černé Vody.
(Černá Voda, 27. září)

...DOPROVÁZÍME VAŠE BLÍZKÉ NA SKLONKU ŽIVOTA

Přednáška na téma **UMÍRÁNÍ A DOPROVÁZENÍ PŘI UMÍRÁNÍ**.
(Jeseník, listopad)

Příběh otištěný ve tváři

Fotosoutěže „Můj svět“ se zúčastnili i zaměstnanci a klienti Charity Jeseník. V soutěži uspěla také fotografie s názvem **Portrét**, kterou do soutěže zaslal pan R. Teocharis a paní D. Zahradníčková z Vidnavy.

Na to, jak fotografie vznikaly, jsme se zeptaly aktivizační pracovnice Domova sv. Hedviky, paní Diany Zahradníčkové.

„*Portréty starých lidí mají své osobité kouzlo, na fotografiích působí stáří přirozeně a emotivně. Fotit stáří znamená fotit realitu, neretušovali jsme vrásky, které umocní*

celkový dojem z fotografie. Při tvorbě portrétů se sociální tematikou je potřeba postupovat velice citlivě. Není to jen náhodný snímek, je to zachycená osobitost člověka, jeho výraz tváře, těla a duše,“ říká paní Zahradníčková.

„*Když jsme se dozvěděli o vyhlášení fo-*

tosoutěže MŮJ SVĚT Charitou Opava, zaujalo nás to a začali jsme se postupně připravovat na samotné focení. Fotograf Roman Teocharis je můj dlouholetý kamarád. Naše představy o focení stáří se shodovaly. Věděla jsem, že jako na člověka se sociálním citěním se na něj můžu spolehnout, že tempo focení přizpůsobí seniorům,“ dodává.

Focení probíhalo v Domově pokojného stáří sv. Hedviky po upravení místnosti, kterou si pan Roman vybral jako nejvhodnější. Každého seniora navštívil a informoval, jak a kdy bude focení probíhat. Senioři velmi dobře spolupracovali. „*Měli radost, že budou mít pěkné fotografie, které mohou poslat své rodině, přátelům a známým,*“ upřesňuje paní Zahradníčková.

Pán, který je zachycen na fotografii u článku, například pochází z Ostravska a živil se jako elektrikář. Do Vidnavy přišel právě až jako klient Domova pokojného stáří sv. Hedviky.

Děkujeme paní Dianě Zahradníčkové za to, že dokázala skvělý nápad dotáhnout až do konce. Děkujeme také panu Romanovi Teocharisi za jeho ochotu, trpělivost a čas, který věnoval dobrovolně Charitě, a vytvořil krásnou věc. Slavnostní vernisáž fotografické výstavy proběhne v jesenické Katovně 10. dubna od 17:30 hodin. Na vernisáži se budete moci s tvůrci a aktéry vidnavských fotografií setkat osobně.

Krátce

Stáž v hospici

Domácí hospicová péče se v Charitě Jeseník pomalu rozjíždí a pro její další rozvoj je vhodné se zajet podívat někam, kde to již několik let dobře funguje. Proto se naše zdravotní sestry z Domácí zdravotní péče vydaly na stáž do Charity Zábřeh. „*Začátek u nich také nebyl jednoduchý,*“ říká vedoucí Domácí zdravotní péče, Marie Kopecká. „*Měli ale velikou pomoc v lékárně z ambulance bolesti, která dala první impuls k hospicové péči. Oporou jim byla také PhDr. Špatenková, která je vzdělávala v této problematice.*“ V Charitě Zábřeh, která však poskytuje službu na rozlehlším území, mají nyní 14 sester a nemají problém sehnat personál i na dohodu, což je velkou pomocí. Hospicovou péči poskytují v rámci Domácí zdravotní péče stejně jako u nás. K dispozici mají také duchovního a psychologa, kteří přijdou podle potřeby na zavolání. „*Trvalo to několik let, než se pracovali k plně fungující hospicové péči, což nás uklidnilo a dodalo důvěru v to, že kráčíme správným směrem,*“ dodává Marie Kopecká.

Z mého pohledu

Hospicová péče u nás

Domácí hospicová péče je na Jesenicku velmi důležitá. Je a ještě bude těžké tuto službu lidem nabídnout v plné šíři, ale je to tak se vším, co začíná.

Z pozice sestry v terénu často slyším od lékařů i sester, že je domácí hospicová péče na Jesenicku velmi potřeba. Ještě více tento názor slyším od rodin, se kterými spolupracuji.

Já sama tuto skutečnost velmi silně pociťuji ve své praxi zdravotní sestry Domácí zdravotní péče Charity Jeseník. Myslím si, že si lidé v této zapomenuté krajině zaslouží zemřít důstojně dle svého přání. A budme jim u toho nápomocni.

Rodiny chtějí splnit svým milovaným jejich poslední přání - být a zemřít doma, vyžaduje to od nich ale také spoustu úsilí. Navíc mají spoustu otázek a ještě více strachů. Vše je pro ně velmi citlivé a často nové.

Proto do rodiny přicházím já. V tu chvíli není potřeba zachraňovat a dělat nějakou

velkou medicínu. Je potřeba „TAM BÝT“. Být s těmi lidmi a odpovídně na otázky. Většinou o bolesti. Spoustu toho lze v dnešní moderní době medikamenty potlačit, bolest docela spolehlivě.

Často také cítím zklidnění rodiny už jen v tom, že tam ten zdravotník je, že je citlivý a empatický, že má čas na klienta i na rodinu jako takovou. Že dokáže třeba jen tiše sedět nebo naslouchat.

Ano, zjistila jsem, že mě práce zdravotní sestry v Domácí zdravotní péči také vysíljuje, ale ještě více nabíjí. Že k lidem v terminálním stádiu a jejich rodinám chodím strašně ráda...

Čeká nás ještě dlouhá cesta, ale domnívám se, že jsme udělali pár správných kroků – mezi úspěch považuji například i to, že někteří lékaři nás slyší a to je opravdu báječné.

Soňa RICHTEROVÁ,
zdravotní sestra

Postní zamyšlení

V době postní se modlíme pobožnost křížové cesty. S Ježíšem prožíváme jeho utrpení a bolestnou smrt. Mnoho lidí nese nějaký kříž, zvláště nemocní a staří lidé. Je důležité tento kříž přijmout a s Ježíšem nést. Utrpení člověka vnitřně očišťuje. Člověk poznává skutečné hodnoty života, jeho smysl. Bolesti a trápení můžeme dobře zužitkovat, když je obětujeme za svou spásu a spásu svých bližních.

Jedním ze skutků tělesného milosrdenství je navštěvovat nemocné. Nemocní jsou vděční za to, že si na ně někdo vzpomene. Potřebují, aby jim někdo naslouchal. Za nemocné se máme modlit, to jistě víme. Ale modlitbu potřebují také ti, kteří se o nemocné starají: lékaři, zdravotní sestry, ošetřovatelky, a zvláště rodinní příslušníci.

Starost o nemocné je hodně vyčerpávající. Ti, kteří se o nemocné starají, tím slouží Kristu. Co dělají pro nemocné, vlastně dělají pro Krista. Služba Kristu v nemocných je jednou z nejdůležitějších a nejcennějších služeb.

Velikonoční tajemství není jen Kristovo utrpení na kříži, ale také Kristovo zmrtvýchvstání. Myslet na nebe, když trpím, když sloužím trpícím. Utrpení a smrt nemá v našem životě poslední slovo. Náš poslední cíl je nebe, věčné patření na Boha s anděly a svatými. V nebi už nebude utrpení a pláč. Ať myšlenka na nebe dává sílu nejen nemocným, ale i těm, kteří se o ně starají.

Mgr. Ing. Jiří URBÁNEK
Římskokatolický kněz z Mikulovic

Poděkování

Děkujeme farníkům z 8 vesnic otce děkana, kteří se podíleli na novém vybavení kaple v Domově pokojného stáří sv. Hedviky ve Vidnavě. Byla zakoupena obětní miska, pozlacený kalich, kropáč, konvičky, ornáty v barvě zelené, fialové, bílé a červené a také nové zpěvníky. Děkujeme otci Miroslavovi, který to vše inicioval. Mše svatá se v kapli koná každý pátek a kromě klientů Charitních domovů se jí může zúčastnit i veřejnost.

Nabízíme a hledáme

Darujte reflexní pásky na UKRAJINU

Reflexní prvky jsou v odlehlejších oblastech Ukrajiny nedostatkové zboží.

Stojí pár korun ale mohou zachránit život!

ADOPTUJ.SI.CZ

DIECÉZNÍ CHARITA
OSTRAVSKO-OPAVSKÁ

Sbírka potrvá do čtvrtka 31.května 2018

Sbírka reflexních pásek

Do 31. května je možné přinášet reflexní pásky, které pomohou lidem na Ukrajině. Cesty na Ukrajině jsou mimo velká města často neosvětlené a chodci většinou musí chodit po krajnici. Pásky či jiné reflexní prvky je možné nosit do konce května do Knihkupectví DOMEČEK v Jeseníku, do Infocentra Vidnava nebo do Domova pokojného stáří sv. Františka v Javorníku.

Hledáme zaměstnance

Domov pokojného stáří sv. Františka hledá pracovníka v sociálních službách. Nabízíme smysluplné pracovní uplatnění, práci v dobrém kolektivu a možnost dalšího sebevzdělávání. Požadujeme kladný vztah ke klientům a schopnost spolupracovat v týmu. Tel.: 731 140 096.

Listárna

Dojmy přednášející

V minulých dnech jsem měla možnost navštívit město Jeseník, kde jsem byla pozvána, abych se podělila o své zkušenosti v péči o člověka s Alzheimerovou demencí. V mé lektorské praxi to bylo poprvé, kdy jsem si přednášku připravovala pro laické pečující; problematiku Alzheimerovy demence nastiňuji v kurzech určených pracovníkům v sociálních službách.

V posledních letech totiž nebývale vzrostl zájem o školení k tomuto tématu. Běžný kurz pro pracovníky v sociálních službách trvá okolo 8 hodin a dá se říci, že by se o

přístupu k nemocným dalo hovořit podstatně déle. Jedná se totiž o onemocnění, ke kterému můžeme přistupovat farmakologicky, to je vhodně nastavenou léčbou lékaři specialisty, ale také nefarmakologicky, což znamená osvědčenými postupy, které vedou ke zmírnění doprovodných příznaků (bloudění, nespavost, poruchy sociálního chování atd.)

Velice mile jsem byla překvapená zájmem o toto téma. Přednáškový sál byl zaplněn do posledního místa a přítomní návštěvníci se aktivně zapojovali do přednášky: kladli otázky a sami přispívali svými zkušenostmi. Vymezené dvě hodiny nám tedy

uběhly jako voda a při zpáteční cestě jsem si pak uvědomovala, co vše jsem ještě mohla zmínit.

Myslím si, že bude velmi přínosné, pokud se ještě v budoucnu k tématu Alzheimerovy demence vrátíte. Všichni, kteří o své blízké s touto chorobou pečují, jistě další setkání uvítají. Přináší jim totiž nejen cenné informace o onemocnění, ale také možnost vyměnit si zkušenosti s ostatními pečujícími.

Mgr. Lucie POHLOVÁ, DiS.
přednášející
Vzdorujeme stařecké demenci